

DISPOSICIONS**DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA****LLEI 12/2014, del 10 d'octubre, de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial, de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria i de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear.**

El president de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

A partir de les recomanacions de la Unió Europea sobre l'adopció de mesures de fiscalitat mediambiental, cal plantejar-se la possibilitat de crear noves figures tributàries en aquest àmbit.

L'objecte d'aquesta llei és la creació, com a tributs propis de la Generalitat de Catalunya, de l'impost sobre les emissions contaminants d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial, de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria i de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear.

Els nous impostos es configuren des d'un doble vessant. D'una banda, llur caràcter extrafiscal pretén orientar el comportament dels agents econòmics afectats, amb la interiorització dels costos no desitjats i de les externalitats negatives que generen amb llur activitat, amb l'objectiu de contribuir a la millora i la preservació del medi ambient. D'altra banda, esdevenen instruments de política econòmica i, en aquest sentit, no es pot negligir que hi concorre també una finalitat fiscal, per tal com amb llur exacció s'obtindran ingressos addicionals que han de permetre subvenir, en part, a les despeses i inversions públiques en matèria de medi ambient i, en general, a les polítiques de foment de la preservació i la millora de la qualitat del medi ambient.

El capítol I regula l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial. La creació d'aquest impost és una innovació en l'ordenament jurídic estatal, ja que els precedents més propers són a França, Alemanya i el Regne Unit.

Des del punt de vista de la normativa vigent en matèria de medi ambient, la Llei 22/1983, del 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, estableix que el Govern ha de declarar una zona determinada com a zona de protecció especial si es constata que en aquell sector del territori s'ultrapassen els nivells admissibles de qualitat de l'aire. Si una zona és declarada zona de protecció especial, s'ha d'elaborar un pla d'actuació que indiqui les mesures que cal prendre, els mitjans econòmics o d'una altra naturalesa que cal emprar i les entitats i els òrgans encarregats d'executar-lo. Una de les mesures citades en aquest pla és la creació d'un impost sobre les emissions contaminants d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïdes per l'aviació comercial de passatgers. Seguint aquesta línia d'actuació, l'objecte de l'impost que es crea és gravar l'emissió d'òxids de nitrogen efectuada per l'aviació comercial durant les fases de rodada d'entrada i sortida, enlairament i aterratge, pel dany que provoca en la qualitat de l'aire de la zona.

El capítol II conté els preceptes dedicats a l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria.

Totes les avaluacions efectuades en els darrers anys posen de manifest que, tot i les mesures posades en marxa les darreres dècades, encara hi ha nivells de contaminació amb efectes adversos molt significatius per a la salut humana i el medi ambient, especialment en les aglomeracions urbanes i en les zones on es produeix una determinada concentració d'activitats industrials. En l'àmbit europeu, en el marc d'aplicació de la Directiva

CVE-DOGC-A-14288045-2014

2010/75/UE, del Parlament Europeu i del Consell, del 24 de novembre, sobre les emissions industrials, cal prendre mesures per a evitar, reduir i, sempre que sigui possible, eliminar la contaminació derivada de les activitats industrials de conformitat amb el principi de «qui contamina paga» i el principi de prevenció de la contaminació. El control ha de prioritzar les intervencions en les fonts d'origen, assegurant una gestió prudent dels recursos naturals i tenint en compte, sempre que calgui, la situació socioeconòmica i les especificitats locals d'allà on es duu a terme l'activitat industrial.

En aquest context es crea aquesta figura impositiva com a instrument d'estímul i incentiu a la reducció de la contaminació atmosfèrica, amb millores tècniques per a reduir les emissions atmosfèriques industrials i, per tant, millorar la qualitat de l'aire dels ciutadans propers a activitats industrials. Aquest tribut no és desconegut en el nostre ordenament jurídic; així, altres comunitats autònomes ja tenen aprovats impostos similars, com ara Aragó, Castella - la Manxa, la Regió de Múrcia, Galícia i Andalusia.

El capítol III regula l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear, per la incidència que pot tenir en el medi ambient. El seu precedent més immediat és a la Comunitat Valenciana, que, per mitjà de la Llei 10/2012, del 21 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat, crea l'impost sobre activitats que incideixen en el medi ambient, un dels fets imposables del qual és el dany, l'impacte, l'afecció i el risc derivat de la producció d'energia elèctrica.

A Catalunya s'utilitzen diversos sistemes de producció d'energia elèctrica, i llur impacte en el medi ambient es produeix de maneres diferents. La producció d'origen nuclear no té un efecte contaminant immediat i real, però emprant combustible nuclear, que és el factor que comporta el risc gravable sobre el medi ambient. Certament, a diferència d'altres formes de producció d'energia elèctrica, la nuclear no és directament contaminant, però qualsevol incidència que s'esdevingui en el seu procés de producció comporta un greu risc d'afectació per al medi ambient, risc que cal considerar i prevenir. La resta de fonts d'energia gravades sí que comporten l'emissió al medi de determinades substàncies contaminants. Per això, la tributació d'una i altres fonts no pot ésser idèntica, de manera que se sotmeten a dos tributs diferents: mentre la primera es grava pels riscos potencials en el medi ambient determinats per la utilització de combustible nuclear, les altres fonts tributen d'acord amb el mesurament dels elements contaminants que emeten a l'atmosfera.

Per tant, l'objecte o la finalitat de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear és gravar els riscos esmentats i, atès que l'element determinant d'aquests riscos és la utilització del combustible nuclear, aquest factor és el que defineix el fet imposable.

D'acord amb això, el subjecte passiu a títol de contribuent és la persona física o jurídica que duu a terme l'activitat de producció d'energia elèctrica i que, en usar el combustible nuclear, genera el risc. I la base imposable –element essencial de l'impost en què millor pot quedar reflectida la finalitat extrafiscal del tribut– és constituïda per la quantitat de combustible nuclear usat, magnitud que reflecteix la capacitat o intensitat del risc: a major base imposable, major és el risc que pot derivar de qualsevol incidència pertorbadora de la normalitat de l'activitat de generació d'energia. Considerar la font del risc com a element determinant del fet imposable i el seu trasllat com a magnitud de la base imposable és la manera d'incorporar la necessària modulació de l'impost en termes d'extrafiscalitat, segons sigui més o menys eficient el procés productiu: un ús més eficient del combustible nuclear (menys quantitat de combustible per a produir la mateixa energia) ha de comportar una menor quota tributària.

Finalment, la creació d'aquest impost comporta, al seu torn, la modificació de la Llei 4/1997, del 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, que regula el gravamen de protecció civil que grava les centrals nuclears, de manera que aquestes, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, resten excloses de tributació del gravamen.

El capítol IV recull els preceptes aplicables a tots i cadascun dels tributs nous, relatius a aspectes de gestió, recaptació i inspecció; el règim d'infraccions i sancions i el de recursos i reclamacions.

Capítol preliminar. Disposicions generals

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació de la Llei

1. L'objecte d'aquesta llei és la creació, com a tributs propis de la Generalitat, dels impostos següents:

- a) L'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial.
- b) L'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria.
- c) L'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear.

CVE-DOGC-A-14288045-2014

2. Els impostos a què fa referència l'apartat 1 són aplicables a tot el territori de Catalunya, i són compatibles amb altres impostos i taxes.

Capítol I. Impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial

Article 2. Objecte

L'objecte de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial és gravar l'emissió d'òxids de nitrogen de les aeronaus en vols comercials de passatgers en els aeròdroms durant el cicle LTO (*landing and take-off*) –que comprèn les fases de rodada d'entrada a l'aeroport, de rodada de sortida de l'aeroport, d'enlairament i d'aterratge–, pel risc que provoca en el medi ambient.

Article 3. Fet imposable

1. Constitueix el fet imposable de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial l'emissió d'òxids de nitrogen de les aeronaus en vols comercials de passatgers durant el cicle LTO en aeròdroms pertanyents a municipis declarats *zones de protecció especial de l'ambient atmosfèric* per la normativa vigent.

2. Als efectes d'aquesta llei, els vols de posicionament no es consideren vols comercials.

3. No resten subjectes a aquest impost els vols següents:

a) Els vols efectuats per aeronaus medicalitzades.

b) Els vols d'helicòpters destinats al transport de malalts.

c) Els vols destinats a serveis públics, com ara la presa d'imatges del trànsit, la cartografia, la lluita contra incendis o altres serveis anàlegs.

Article 4. Exempcions

Resten exempts de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial:

a) Les aeronaus amb un factor d'emissió inferior a dos quilograms d'òxids de nitrogen per cicle LTO.

b) Els vols que es donen en situacions excepcionals, com ara els aterratges induïts per problemes d'operativitat en aeròdroms propers, els aterratges d'emergència o les accions específiques de suport a zones on es duen a terme campanyes solidàries i humanitàries.

Article 5. Subjecte passiu

Són subjectes passius de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial, a títol de contribuents, les companyies aèries i les persones físiques o jurídiques que operen o nollegen vols que surten d'un aeròdrom de Catalunya.

Article 6. Base imposable

1. La base imposable de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial és constituïda per la quantitat, en quilograms, d'òxids de nitrogen emesa durant el cicle LTO de les aeronaus durant el període impositiu.

2. A l'efecte de determinar la base imposable d'aquest impost, s'han d'aplicar els factors d'emissió que determina la guia d'inventaris d'emissions EMEP/EEA, de l'Agència Europea de Medi Ambient. En el cas dels helicòpters, els factors d'emissió aplicables són els que estableix l'Oficina Federal d'Aviació Civil de Suïssa.

3. La base imposable d'aquest impost es calcula d'acord amb la fórmula següent:

$$BI = \text{Nre. de vols} \times FE \text{ mitjà}$$

On:

- *BI* és la base imposable.
- *Nre. de vols* és el nombre de vols (enlairaments) efectuats durant el període impositiu, computant un màxim de 20.000 vols anuals.
- *FE mitjà* és el factor d'emissió mitjà (expressat en quilograms).

4. El factor d'emissió mitjà es calcula d'acord amb la fórmula següent:

$$FE \text{ mitjà} = BI \text{ teòrica} / \text{Nre. de vols}$$

On:

- *BI teòrica* és el resultat de sumar les bases imposables parcials que resulten de multiplicar per cada model d'aeronau del contribuent el nombre de vols anuals pel factor d'emissions d'òxids de nitrogen corresponent a aquell tipus d'aeronau.
- *Nre. de vols* és el nombre total de vols (enlairaments) efectuats durant el període impositiu, sense cap topall aplicable.

Article 7. Tipus impositius i quota íntegra

1. S'estableixen els dos tipus impositius següents per a l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial, que s'han d'aplicar d'acord amb el que estableix l'apartat 2:

- a) El tipus impositiu general, que és de 3 euros per quilogram d'òxids de nitrogen.
- b) El tipus impositiu reduït, que és d'1,5 euros per quilogram d'òxids de nitrogen.

2. La quota íntegra d'aquest impost, aplicable durant el període impositiu en un mateix aeròdrom, s'obté de sumar les quotes parcials 1 i 2, d'acord amb les fórmules següents:

$$\text{Quota 1} = BI \times TG \times \frac{NTP - (NPC + NPLR)}{NTP}$$

On:

- *BI* és la base imposable.
- *TG* és el tipus impositiu general.
- *NTP* és el nombre total de passatgers.
- *NPC* és el nombre de passatgers en connexió.
- *NPLR* és el nombre de passatgers en rutes de llarg recorregut.

$$\text{Quota 2} = BI \times TR \times \frac{(NPC + NPLR)}{NTP}$$

On:

CVE-DOGC-A-14288045-2014

- *BI* és la base imposable.
- *TR* és el tipus impositiu reduït.
- *NPC* és el nombre de passatgers en connexió.
- *NPLR* és el nombre de passatgers en rutes de llarg recorregut.

3. A l'efecte del que estableix l'apartat 2, s'entén per *ruta de llarg recorregut* la que comunica els aeròdroms a què fa referència l'article 3 amb aeròdroms no pertanyents a l'Espai Aeri Comú Europeu.

4. A l'efecte del que estableix l'apartat 2, si un passatger en ruta de llarg recorregut és, alhora, passatger de vol en connexió només computa com a passatger en ruta de llarg recorregut.

5. A l'efecte del que estableix l'apartat 2, computen els passatgers de sortida de l'aeròdrom corresponent.

Article 8. Quota líquida i bonificació

1. La quota líquida de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial s'obté d'aplicar a la quota íntegra, si escau, una bonificació per l'import que resulti d'aplicar el 5% sobre el producte de la quota íntegra pel percentatge d'aeronaus del contribuent que disposen d'aleta d'extremitat. Aquest percentatge es calcula respecte de les aeronaus que operen en l'aeròdrom corresponent.

2. Si la bonificació a què fa referència l'apartat 1 no és aplicable, la quota líquida coincideix amb la quota íntegra.

Article 9. Període impositiu i meritació

1. El període impositiu de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial és l'any natural, sens perjudici del que estableix l'apartat 2.

2. El període impositiu és inferior a l'any natural en els supòsits que l'inici de les activitats a l'aeròdrom corresponent s'esdevingui en una data posterior a l'1 de gener o que el cessament de les activitats s'esdevingui en una data anterior al 31 de desembre. A aquest efecte, no es consideren els casos de successió en l'execució de les activitats o de canvi de la denominació del subjecte passiu si no impliquen un cessament de l'activitat, sens perjudici del que disposa la Llei general tributària.

3. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 10. Autoliquidació

1. El subjecte passiu està obligat a presentar l'autoliquidació de l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen a l'atmosfera produïda per l'aviació comercial i a efectuar-ne l'ingrés corresponent en les condicions i els terminis que s'estableixen per reglament.

2. El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar per ordre del conseller del departament competent en matèria tributària.

Capítol II. Impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria

Article 11. Objecte

L'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria grava l'emissió a l'atmosfera de les substàncies a què fa referència l'article 12, amb la finalitat d'incentivar conductes més respectuoses amb el medi ambient atmosfèric i aconseguir una millor qualitat de l'aire, generades en les instal·lacions següents:

CVE-DOGC-A-14288045-2014

- a) Les instal·lacions industrials classificades en l'annex I.1 de la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.
- b) Les instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica nominal superior a 20 megawatts tèrmics.

Article 12. Fet imposable

El fet imposable de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria és constituït per les emissions canalitzades a l'atmosfera d'òxids de nitrogen, de diòxid de sofre, de partícules i de carboni orgànic total que es generen tant en instal·lacions industrials incloses en l'annex I.1 de la Llei 20/2009 com en instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica nominal superior a 20 megawatts tèrmics, sempre que les emissions de les instal·lacions siguin superiors a 150 tones anuals de diòxid de sofre, de 100 tones anuals d'òxids de nitrogen, de 50 tones anuals de partícules o de 150 tones anuals de carboni orgànic total.

Article 13. Subjecte passiu

Són subjectes passius de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria, a títol de contribuents, les persones físiques o jurídiques i les entitats a què fa referència l'article 35.4 de la Llei general tributària que facin qualsevol de les activitats que constitueixen el fet imposable.

Article 14. Base imposable

1. La base imposable de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria és constituïda per les emissions massives de cadascuna de les substàncies contaminants a l'atmosfera emeses per una mateixa instal·lació durant el període impositiu corresponent.

2. La base imposable de cada establiment és la càrrega massiva anual que emet a l'atmosfera amb relació a cada contaminant, calculada segons la fórmula següent:

$$\text{Càrrega massiva anual de l'establiment} \left(\frac{\text{Tm}}{\text{any}} \right) = \sum \text{Càrrega massiva de cada focus de l'establiment}$$

3. Per a cada focus emissor, la càrrega massiva anual s'ha de calcular segons la fórmula següent:

$$\text{Càrrega massiva anual de cada focus} \left(\frac{\text{Tm}}{\text{any}} \right) = \text{Concentració} \left(\frac{\text{mg}}{\text{Nm}^3} \right) \times \text{Cabal} \left(\frac{\text{Nm}^3}{\text{h}} \right) \times \text{Hores anuals de funcionament} \times \frac{1 \text{ Tm}}{10^3 \text{ mg}}$$

On:

- *Concentració* és la concentració mitjana anual de cada focus emissor.
- *Cabal* és el cabal mitjà anual de cada focus emissor.
- *Hores anuals de funcionament* és el temps anual de funcionament de cada focus.

4. Per a calcular cada factor a què fan referència els apartats 2 i 3, cal aplicar el procediment que s'estableix per reglament.

5. A l'efecte del càlcul de l'emissió massiva de l'establiment no computen les emissions associades a calderes que utilitzen combustibles convencionals: gas natural, propà, gas líquid del petroli, gasoil, fueloil, turba, lignit, hulla, antracita, coc, biomassa –definida d'acord amb el punt 31 de l'article 3 de la Directiva 2010/75/EU– i biogàs, i que tinguin una potència inferior a 2,3 megawatts tèrmics.

6. No formen part de la càrrega massiva anual emesa per l'establiment les emissions massives de les seves

CVE-DOGC-A-14288045-2014

instal·lacions de cogeneració que tenen una potència nominal inferior a 20 megavatts tèrmics i que utilitzen com a combustible gas natural o biogàs amb un contingut de sofre com el del gas natural.

Article 15. Base liquidable

La base liquidable de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria s'obté de reduir la base imposable de cada tipus de contaminant en els imports següents:

- a) Diòxid de sofre: 150 tones anuals.
- b) Òxids de nitrogen: 100 tones anuals.
- c) Partícules: 50 tones anuals.
- d) Carboni orgànic total: 150 tones anuals.

Article 16. Tipus impositiu i quota íntegra

La quota íntegra de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria és el resultat d'aplicar a la base liquidable, per a cada substància, els tipus següents:

- a) 45 euros per tona de diòxid de sofre.
- b) 75 euros per tona d'òxids de nitrogen.
- c) 60 euros per tona de partícules.
- d) 45 euros per tona de carboni orgànic total.

Article 17. Bonificacions

La quota líquida de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria s'obté d'aplicar a la quota íntegra les bonificacions següents:

- a) Una bonificació del 50% del percentatge que resulta de la càrrega massica anual provinent d'instal·lacions de cogeneració situades en establiments industrials amb una potència nominal superior a 20 megavatts tèrmics que utilitzen com a combustible gas natural o biogàs respecte de la càrrega massica anual de l'establiment. Als efectes d'aquesta bonificació, el contingut de sofre del biogàs no pot ésser superior al que estableix la normativa per al gas natural.
- b) Una bonificació del 10% de la inversió en millora atmosfèrica efectuada en el període impositiu i que ha certificat la Direcció General de Qualitat Ambiental dins el Programa de desgravacions fiscals per inversions en reducció de les emissions contaminants atmosfèriques canalitzades, amb un límit del 15% de la quota íntegra.

Article 18. Període impositiu i meritació

1. El període impositiu de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria és l'any natural, sens perjudici del que estableix l'apartat 2.
2. El període impositiu és inferior a l'any natural en els supòsits que l'inici de les activitats s'esdevingui en una data posterior a l'1 de gener o que el cessament de les activitats s'esdevingui en una data anterior al 31 de desembre.
3. A l'efecte del que estableix l'apartat 2, no es consideren els casos de successió en l'execució de les activitats o de canvi de la denominació del subjecte passiu si no impliquen un cessament de l'activitat en la instal·lació, sens perjudici del que disposa la Llei general tributària.
4. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 19. Liquidació i pagament de l'impost

1. El subjecte passiu de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria

CVE-DOGC-A-14288045-2014

està obligat a presentar l'autoliquidació per a cada una de les instal·lacions en què duu a terme les activitats gravades, i a efectuar-ne l'ingrés corresponent en les condicions i els terminis que s'estableixen per reglament.

2. El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar per ordre del conseller del departament competent en matèria tributària.

Article 20. Afectació

Els ingressos derivats de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria estan afectats a dotar el Fons per a la protecció de l'ambient atmosfèric, creat per la Llei 22/1983, del 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, al Programa de vigilància i control ambiental atmosfèric a la indústria i a mesures compensatòries de la contaminació atmosfèrica.

Capítol III. Impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear

Article 21. Objecte

L'objecte de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear és gravar els riscos per l'impacte i el dany eventual en el medi ambient derivats de l'activitat de producció d'energia elèctrica d'origen nuclear efectuada en el territori de Catalunya.

Article 22. Afectació

1. S'afecten parcialment els ingressos de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear en la quantia de 257.154 euros anuals, a l'efecte d'atendre el finançament dels mitjans i de les activitats i actuacions de protecció civil expressament destinades a la disminució, el control i, si escau, la reducció dels riscos derivats de l'activitat gravada.

2. Una part de la recaptació de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear pot ésser destinada, per mitjà de la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya, i amb la prioritat d'atendre les necessitats de despesa pròpies de la Generalitat, a crear un fons orientat a fomentar el reequilibri territorial de les zones afectades per activitats de producció d'energia elèctrica d'origen nuclear, amb la finalitat de promoure'n i millorar-ne la competitivitat i la diversificació econòmica.

Article 23. Fet imposable

El fet imposable de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear és la utilització de combustible nuclear per a la producció d'energia elèctrica, per l'efecte que pot tenir en el medi ambient i pel dany que eventualment hi pot produir.

Article 24. Subjecte passiu i responsable solidari

1. Són subjectes passius de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear, a títol de contribuents, les persones físiques o jurídiques i els ens sense personalitat jurídica a què fa referència l'article 35.4 de la Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària, que utilitzen combustible nuclear per a la producció d'energia elèctrica.

2. Són responsables solidaris del deute tributari d'aquest impost els propietaris de les instal·lacions en què es duu a terme l'activitat de producció d'energia elèctrica d'origen nuclear.

Article 25. Exempció subjectiva

Resten exempts de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear l'Estat, la Generalitat i les corporacions locals, i també llurs organismes i els ens que en depenen.

Article 26. Base imposable

1. La base imposable de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear és constituïda pel pes de combustible nuclear utilitzat en el període impositiu, expressat en tones.
2. La base imposable de l'impost es determina per a cada instal·lació en què es duu a terme l'activitat de producció d'energia elèctrica d'origen nuclear.
3. La base imposable de l'impost es determina, com a regla general, pel mètode d'estimació directa, aplicat de conformitat amb el que disposa la Llei general tributària.

Article 27. Tipus de gravamen

El tipus de gravamen de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear és de 800.000 euros per tona de combustible utilitzat.

Article 28. Quota tributària

La quota tributària de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear s'obté d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.

Article 29. Període impositiu i meritació

1. El període impositiu de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear és l'any natural, sens perjudici del que estableix l'apartat 2.
2. El període impositiu és inferior a l'any natural en els supòsits que l'inici de les activitats s'esdevingui en una data posterior a l'1 de gener o que el cessament de les activitats s'esdevingui en una data anterior al 31 de desembre. A aquest efecte, no es consideren els casos de successió en l'execució de les activitats o de canvi de la denominació del subjecte passiu si no impliquen un cessament de l'activitat en la instal·lació, sens perjudici del que disposa la Llei general tributària.
3. L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

Article 30. Autoliquidació i pagament fraccionat

1. El subjecte passiu de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear està obligat a presentar l'autoliquidació de l'impost i a efectuar-ne l'ingrés corresponent durant els primers dos mesos de l'any següent a la finalització del període impositiu.
2. Durant el període impositiu de l'impost els subjectes passius han d'efectuar pagaments fraccionats en concepte de pagaments a compte, referits a trimestres naturals, en els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol i octubre de cada any natural, en el lloc i la forma que estableix el reglament.
3. L'import dels pagaments fraccionats equival a la quota corresponent al valor de les magnituds determinants de la base imposable durant el trimestre natural respectiu.
4. Els pagaments fraccionats efectuats durant el període impositiu s'han de deduir de la quota tributària resultant de l'autoliquidació a què fa referència l'apartat 1.
5. El model d'autoliquidació s'ha d'aprovar per ordre del conseller del departament competent en matèria tributària.

Capítol IV. Normes comunes

CVE-DOGC-A-14288045-2014

Article 31. Gestió, recaptació i inspecció

La gestió, la recaptació i la inspecció dels impostos creats per aquesta llei corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb el que disposa la Llei 7/2007, del 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de la col·laboració amb els òrgans d'inspecció sectorialment competents.

Article 32. Infraccions i sancions

El règim d'infraccions i sancions en matèria dels impostos creats per aquesta llei és el vigent per als tributs propis de la Generalitat.

Article 33. Recursos i reclamacions

Els actes de gestió, d'inspecció i de recaptació dictats en l'àmbit dels impostos creats per aquesta llei poden ésser objecte de reclamació economicoadministrativa davant la Junta de Finances, sens perjudici de la interposició prèvia, amb caràcter potestatiu, del recurs de reposició davant l'òrgan que ha dictat l'acte impugnat.

Disposicions addicionals**Primera. Modificació de la Llei 22/1983, del 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric**

Es modifica l'article 15 de la Llei 22/1983, del 21 de novembre, que resta redactat de la manera següent:

«Article 15

- »1. Es crea el Fons per a la protecció de l'ambient atmosfèric.
- »2. El Fons es destina a finançar les despeses i les inversions públiques en matèria de protecció de l'ambient atmosfèric i de millora de la qualitat acústica, al foment de les actuacions en instal·lacions públiques i privades destinades a disminuir els nivells d'emissió de contaminants a l'atmosfera i, en general, a les polítiques de prevenció i millora de la qualitat atmosfèrica.
- »3. El Fons s'integra, d'una manera diferenciada, en el pressupost del departament de la Generalitat competent en matèria de qualitat atmosfèrica.
- »4. El Fons es nodreix dels recursos següents:
 - »a) L'import de les sancions imposades per l'Administració de la Generalitat, com a conseqüència d'infraccions de la normativa que regula la contaminació atmosfèrica.
 - »b) Els ingressos derivats dels impostos ambientals que graven les emissions contaminants a l'atmosfera.
 - »c) Les donacions, les herències, les aportacions i els ajuts que els particulars, les empreses, les institucions o altres administracions destinen específicament al Fons.
 - »d) Els romanents procedents d'economies en la contractació i els ingressos procedents de revocacions o renúncies d'ajuts o subvencions finançades amb el Fons.
 - »e) Les aportacions del Pressupost de la Generalitat de Catalunya i qualsevol altre ingrés de dret públic que li sigui assignat reglamentàriament.
- »5. El Fons és administrat i controlat per un òrgan col·legiat adscrit al departament de la Generalitat competent en matèria de qualitat ambiental, la composició del qual s'ha d'establir per reglament.»

Segona. Modificació del gravamen de protecció civil

1. Es modifica el punt cinquè de l'apartat 1 de l'article 59 de la Llei 4/1997, del 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

CVE-DOGC-A-14288045-2014

«Cinquè. Les instal·lacions i les estructures destinades a la producció o a la transformació d'energia elèctrica: la base del gravamen s'ha de constituir amb la potència nominal, expressada en megawatts. El tipus de gravamen és de 22,07 euros per megawatt.»

2. S'afegeix una lletra, la *f*, a l'article 60 de la Llei 4/1997, del 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, amb el text següent:

«f) Les centrals nuclears.»

3. L'any 2014 el període impositiu corresponent al gravamen de protecció civil que grava les centrals nuclears finalitza el dia anterior al de l'entrada en vigor d'aquesta llei, dia en què es merita l'impost corresponent a aquest exercici. La quota resultant del gravamen de protecció civil per a aquest període s'ha de prorratejar pel nombre de dies del període impositiu.

Tercera. Taxa per la realització d'activitats que són competència del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic

Es modifica l'article 7 ter. 1-4 del capítol I del títol VII ter del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny, que resta redactat de la manera següent:

«Article 7 ter. 1-4. Quota

»1. Cada recurs especial en matèria de contractació, reclamació per a l'adopció de mesures provisionals o qüestió de nul·litat que constitueixen el fet imposable d'aquesta taxa i que siguin sotmesos al coneixement del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic merita la quota següent:

Quantia del procediment	Import de la quota
Fins a 500.000 euros	750 euros
De 500.001 euros a 1.000.000 d'euros	1.500 euros
De 1.000.001 euros a 5.000.000 d'euros	2.000 euros
De 5.000.001 euros a 10.000.000 d'euros	3.500 euros
Més de 10.000.000 d'euros	5.000 euros

»2. Als efectes de l'apartat 1, la quantia del procediment es fixa en el valor estimat del contracte objecte del recurs, reclamació o qüestió de nul·litat determinat per l'import total, sense incloure l'impost sobre el valor afegit, en els termes de l'article 88.1 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, del 14 de novembre.

»3. En el cas que l'objecte del recurs, reclamació o qüestió de nul·litat sigui un lot, la quantia del procediment és el valor estimat del lot. En el cas que s'impugnïn alhora dos lots o més, la quantia del procediment és el resultat de sumar els valors estimats de cada lot impugnat.

»4. Quan la taxa ha estat abonada per la reclamació d'adopció de mesures provisionals, no cal efectuar cap altre pagament per a la interposició del recurs posterior.»

Quarta. Entrada en vigor de l'article 121 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic

El que estableix l'article 20.4 de la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives, d'acord amb el text de l'article 121 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, és aplicable a les quantitats invertides en l'adquisició d'accions o participacions socials efectuada a partir de l'entrada en vigor de la Llei 2/2014, del 27 de gener.

CVE-DOGC-A-14288045-2014

Cinquena. Elements quantitius

La Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya pot modificar les bases, els tipus de gravamen, les reduccions, les bonificacions i els imports establerts pels articles 6, 7, 8, 14, 15, 16 i 17, 22, 26 i 27 d'aquesta llei.

Sisena. Normativa supletòria

En l'aplicació dels tributs creats per aquesta llei regeix supletòriament la Llei general tributària i les normes complementàries que la despleguen.

Disposicions transitòries

Primera. Pagaments fraccionats de l'impost sobre la producció d'energia elèctrica d'origen nuclear mentre no es faci el desplegament reglamentari

Mentre no s'aprovi el reglament que ha de desplegar aquesta llei, les autoliquidacions i els pagaments fraccionats en concepte de pagaments a compte regulats per l'article 30 s'han de presentar i ingressar a les entitats col·laboradores de recaptació autoritzades a aquest efecte, utilitzant el model d'autoliquidació que aprovi per ordre el conseller competent per raó de la matèria.

Segona. Autoliquidació corresponent a l'any 2014 de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria

Sens perjudici del que disposa l'article 19, els subjectes passius han de presentar i ingressar entre l'1 i el 20 d'octubre de 2015 l'autoliquidació corresponent a l'exercici del 2014 de l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules a l'atmosfera produïda per la indústria.

Disposició derogatòria. Taxes per la prestació dels serveis de l'Agència Catalana de l'Aigua

Resten derogades, amb efecte del 31 de gener de 2014, les lletres *p*, *q*, *r* i *s* de l'apartat 1 de l'article 5.1-5 del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny.

Disposicions finals

Primera. Desplegament reglamentari

Es faculta el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i aplicar aquesta llei.

Segona. Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor l'1 de novembre de 2014.

2. El període impositiu corresponent a l'exercici del 2014 dels impostos regulats pels capítols II i III s'inicia l'1 de novembre de 2014.

CVE-DOGC-A-14288045-2014

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 10 d'octubre de 2014

Artur Mas i Gavarró

President de la Generalitat de Catalunya

Andreu Mas-Colell

Conseller d'Economia i Coneixement

(14.288.045)